

Az egyetem vendége volt :

GRÓSZ KÁROLY

Szokatlan zsongást tapasztalt szerdán délután két óra felé az, aki a "sóhajok hídjá" könyvének járt. Ez nem elsősorban a "Kipufogó" árusításának volt köszönhető, bár tagadhatatlan, hogy az emberek többsége megállt az árusító asztalnál, s fogyott is a kiadvány szép számmal, hanem annak, hogy az Aud.Max.-ban GRÓSZ KÁROLY, az MSZMP PB tagja a Budapesti Pártbizottság első titkára tartott pártaktívát, melyen /magánfelmérésen szerint/ kb. ötszáz oktató és negyven hallgató vett részt. Azért hangsúlyozom ezt az arányt ennyire, mert véleményem szerint az ott elhangzottak sokkal szélesebb hallgatói réteg érdeklődésére tarthattak joggal számot, e cikk talán képet ad azoknak is az elhangzottakról, akik nem voltak jelen.

Barta György, az Egyetemi Pártbizottság titkára nyitotta meg az aktívát, majd Grósz Károly lépett a mikrofonhoz, s tartotta meg beszédét. Bevezetőjében hangsúlyozta, hogy a XIII. kongresszusról magáról keveset akar szólni, inkább annak nyílt szellemében szeretne visszatekinteni az elmúlt esztendőkre, és az előttünk álló feladatokról kíván beszélni. A kongresszuson természetesen az ország helyzetéből adódóan a gazdaság kérdéseivel foglalkoztak a legtöbbit. E viszonyok ismeretében lehet csak foglalkozni az olyan, a társadalmat érintő szociális és morális kérdésekkel, mint az alacsony nyugdíjjal rendelkezők

helyzete, a fiatalok /s nem fiatalok/ lakásproblémáinak megoldása, a tisztességtelen jövedelmek elleni fellépés. A felszólalásokról némi /érthető/ rosszallással jegyezte meg Grósz Károly, hogy olyan felszólaló nem volt, ki ne lett volna hátrányosan megkülönböztetve, s egyes fontos kérdések /pl. ideológiai munka, partneri viszony problémái/ nem kaptak megfelelő hangsúlyt a tanácskozáson. Nagyon érdekes volt, mikor az előadó a kongresszus nemzetközi fogadtatásáról beszélt. A testvérpártok képviselői nagyon kedvezően értékelték a kongresszus nyílt, őszinte légkörét, ez Romanov elvtárs felszólalásából is kitűnt, a Pravda pedig vezércikkben méltatta a magyar párt kongresszusát. Ilyen esetre az utóbbi esztendőben nem volt példa. A polgári sajtó felfokozott érdeklődéssel kísérte a kongresszust, és kor- >>>

A tartalomból:

"Viszonyt elrontani nem nagy dolog, én is meg tudom tenni egyedül"

/Az egyetem vendége volt:.../

Riport egy „nyugalmazott” KISZ titkárral

/ 10-11. old. /

Étlap számítógép módra

/ 4. old. /

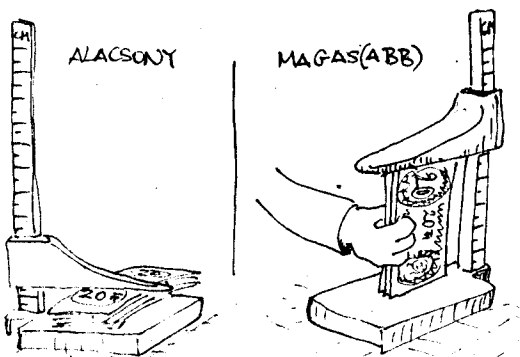
Kollégiumi nevelőtanári pályázat

/ 3. old. /

Buszkezdvelők, ismét figyeljetelek!

/ 6-7. old. /

...És végül /a végén /

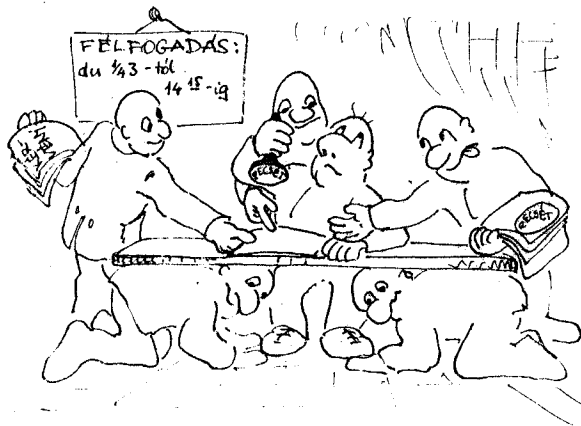

rektül tájékoztatott az eseményekről, a személyi kérdések kapcsán pedig találgatott azok hatásairól. Ezzel kapcsolatban Grósz Károly leszögezte: a magyar párt vezetésében nincsenek frakciók. Természetes az, hogy egyes kérdésekről a Politikai Bizottság tagjainak eltérő / hangsúlyú / a véleménye, de ez nem csoportosulások kialakulásához, hanem igazi demokratikus vezetési stílushoz vezet.

Grósz elvtárs ezután az elfogadott programról beszélt, melyet a helyzethez igazodónak s reálisnak minősített. Hangsúlyozta, a programot végre lehet és kell hajtani és eközben sokkal következetesebbnek kell lennünk, mint amilyenek az elmúlt húsz évben voltunk. A célkitűzések végrehajtása közben nem lehet figyelmen kívül hagyni a politikai közérzetre gyakorolt hatást, de ez prioritást nem kaphat, mert esetleg olyan gazdasági viszonyok közé kerülünk, amelyek politikai téren gyakorolt hatása sokkal rosszabb, mint egy mostani népszerűtlen döntésé.

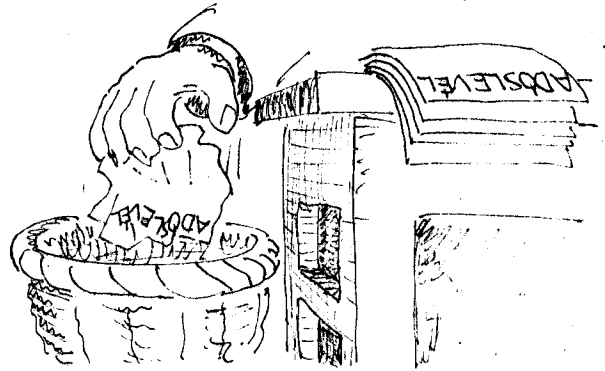
Visszatekintve az elmúlt évekre az előadó megállapította, az elfogadott célkitűzéseket nagyjából sikerült megvalósítani: a külső egyensúly helyreállítása megtörtént, a /Társadalmilag nem eléggé értékelt/ teljes foglalkoztatottság megmaradt, a gazdasági növeke-

dés tervezett / bár nagyon alacsony / szinten megvalósult. Ugyanakkor az infláció felgyorsult, s az életszínvonal megtartásának célját sem sikerült teljes mértékben teljesíteni. E célok megvalósulásának ára a beruházások erőteljes visszafogása volt, mely kényszerdöntés, és sokáig súlyos negatív következmények nélkül fenn nem tartható irányvonal. Beszélt pár szót Grósz Károly a mostani év kemény tél miatti kedvezőtlen indulásáról, ami miatt pl. a tervezett 6-700 millió dolláros külkereskedelmi aktívum biztos nem teljesít-

hető, és szükség lehet ismét importkorlátozások bevezetésére.

A beszéd további részében az előadó a hetedik ötéves tervről szólt. Leszögezte, a tervek a jelenlegi bel- és külgazdasági viszonyokon alapulnak és megvalósításuk feltétele az, hogy a külső körülmények ne romoljanak jelentősen. A tervidőszak elején tovább kell folytatni az adósságállomány csökkentését / az elmúlt öt

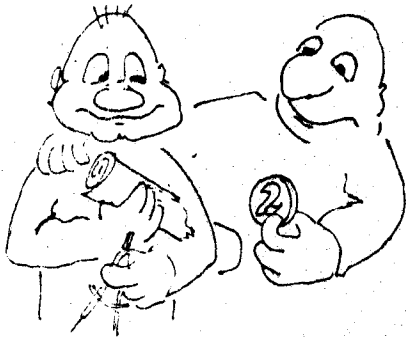

évben 15 %-kal sikerült mérsékelni azt/, majd 1988-tól dinamikusabb növekedési pályára állítani a gazdasági életet. Itt jegyezte meg Grósz elvtárs, hogy az országot nem a mezőgazdaság viheti tovább, e termelési ágban már nincsenek a jelenlegi technikai szinten számottevő tartalékok, ehhez minőségi ugrás, nagy befektetés kellene, mely korántsem biztos, hogy a világpiacon kedvezőtlen alakulása esetén valaha is megtérülne. Így az ipar lehet csak a gazdaság húzóágazata, bár fejlesztéséhez komoly hitel kell. A beruházásoknak feltétlenül hatékonyaknak, gyorsan megtérülőeknek kell lenniük / ez az élet parancsolta szükségszerűség / és a legfontosabb helyekre kell koncentrálni az erőforrásokat, melyek szükségessége alig csökken/. A vállalati önállóság fokozódásának a vállalatok közötti differenciálódáshoz és a valós teljesítményekben való érdekelttséghez kell vezetnie, ez az ország számára járható út a politikai vezetés szerint. A gazdaságtalan természetű le kell állítani, de megfelelő előkészítéssel szabad csak ezt megtenni, e folyamatnak természetes következménye a foglalkoztatottság szerkezetének konfliktusoktól sem mentes átalakulása. A műszaki értelmiség helyzetéről szólva, Grósz Károly vállalati példákkal demonstrálta, hogy vannak már esetek az üzemek szintjén a megfelelő differenciálásra, a mérnökök anyagi megbecsülésére. Ez nemcsak politikai elv ma már, hanem egyes helyeken élő valóság is.

A beszéd végén az írásban feltett nem / csak/

»»» Kérdés: a mémorák anyagi... »

gazdasági jellegű kérdésekre reflektált Grósz Károly. A Gabcsiková / Bős /- Nagymarosi vízlépcsőről szólva - megemlítette, a vita oltolódását a tisztán gazdasági kérdésekről a politika síkjára - leszögezte azt, hogy az újabb környezetvédelmi vizsgálatok eredményét figyelembe kell venni a konkrét építési döntések hozatalánál, de a húsz éve megkezdett úton most már végig kell haladni. A nemzetiségi problémákról beszélve a tolerancia fontosságát hangsúlyozta, s megjegyezte: „Viszonyt elrontani nem nagy do-

log, én is meg tudom tenni egyedül”. Az új választási rendszerről szólva a jelölőgyűléseket a demokrácia valós fórumának nevezte, s a tapasztalatok értékelésének fontosságát hangsúlyozta. Azt, hogy a Néppfront jelöltek mellett ellenzéki beállítottságúak neve is felbukkan a gyűléseken, természetesnek tartotta Grósz elvtárs: „...hisz nem ellenzék az, amely az ilyen alkalmat nem használja ki”. A demokrácia fórumain fog majd eldőlni e nézetek és emberek politikai életképessége. Végül a személyi összefonódásokat feszegető kérdésre válaszolva hangsúlyozta, hogy az alkalmasságot és a hótűznapi jó viszonyt nem szabad összekeverni, minden pártagnak e szellemben kell oszlokednie. Befejezésésként megköszönte Grósz elvtárs a meghívást.

A beszédet taps fogadta, majd Barta György zárszavával ért véget az aktíva, melyen egy szuggesztív előadó érdekes, tartalmas előadását hallgathatták meg a jelenlévők.

Ha e cikk képes volt e hangulatot, hatást, gondolatmenetet egy kicsit is visszaadni, már elérte célját.

Gáldi György (Jt)

PÁLYÁZAT

TISZTELETDIJAS KOLLÉGIUMI TANÁRI ÁLLÁSRA

A Közlekedésmérnöki Kar pályázatot hirdet az 1985/86-os tanévre a Landler Jenő Kollégiumba tiszteletdíjas kollégiumi tanári állások betöltésére.

A kollégiumi tanárok feladata: a hallgatókkal egyéni és közösségi formában történő folyamatos foglalkozás, a kollégiumi nevelés egy-egy részterületének (szakmai munka, politikai nevelés, stb.) összefoglalása, irányítása. Az elfoglaltság havi 50 óra, általában az esti órákban. A megbízás 10 hónapra szól.

Pályázhatnak: elsősorban a kar állományába tartozó oktatók és kutatók.

Tiszteletdíj, bentlakás: a kollégiumi tanárok 1000-1500 Ft tiszteletdíjat kapnak. Lehetőségeink szerint a kollégiumi tanárok részére szolgálati férőhelyet biztosítunk. En-

nek igényt a pályázatban jelezni kell.

A pályázat beadásának módja, határideje: A pályázatot a Kar dékánjához címezve 1985. május 31-ig kell a Közlekedésmérnöki Kar Dékáni Hivatalába benyújtani.

A pályázat tartalmazza azt, hogy a pályázó a kollégiumi nevelés melyik területén kíván

dolgozni, és milyen elképzelések alapján.

A pályázathoz mellékelni kell az oktatási egység vezetőjének javaslatát.

dr. Balpataki Antal
kari személyzeti vezető

VENNI, VAGY NEM VENNI?

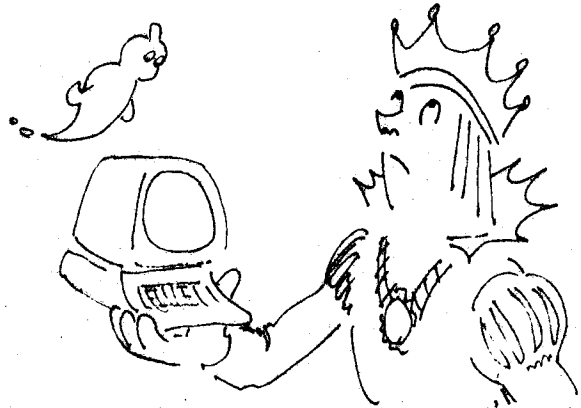
Egyre többen szeretnék saját számítógépet venni az egyre olcsóbb kínálatból. A két legelterjedtebb gép nálunk a Sinclair ZX Spectrum és a Commodore 64. E két típusról szeretnék rövid tájékoztatást adni azoknak, akik nem ismerik a gépeket.

- Memória nagyság: Spectrum 48 k RAM - ebből 41 k basic-re használható, a többi a képernyő és rendszerváltók helye. 16 k ROM
C 64: 38 k RAM basicre felhasználható 20 k ROM, a többi a sprite-ok, rendszerváltók helye.
- Processzor: Spectrum: Z 80, Commodore 64: 6510, mindkettő az Egyesült Államok gyártmánya, 8 bites
- Assembler, gépi kód: Spectrum: Z 80 vagy INTEL 8080 (jó irodalommal)
C 64: speciális programozás kevés irodalommal. Jellemző a Commodore cégre egy nyilatkozatuk: „Mi gépet gyártunk, és nem gépkönyvet.”
- Billentyűzet: a Spectrum gumibillentyűs, a Commodore professzionális billentyűzet. („Spectrum +” néven új gép jelent meg, szintén profi billentyűvel, magasabb árral.)
- Súly, Tv csatlakozás: Spectrum 0.56 kg
Commodore 1.75 kg, mindkettő UHF 36 csatorna.
- Kikapcsolás: Spectrum: csak kihúzással,
C 64: beépített kapcsológombbal.
- Hangkibocsátás: A Spectrum egy hangot tud generálni, a gépbe épített hangszóróval szólaltatja meg. C 64 egyszerre három hangot megszólaltató szintetizátorral rendelkezik, melyet a Tv-re is kivezél.
- Grafika: A Spectrumnál a ROM-ba égetve. A Commodore csak gépi kóddal tud jól rajzolni, vagy grafikus software kell hozzá. / Ezekkel viszont többet tud grafikusan mint a ZX /.
- Képernyő: Spectrum: 8 szín 24x32 karakter
C 64 16 szín, 25x40 karakter. A ZX sor-keresztvezetéses, a C 64 képernyőkeresztvezetéses. Spectrum 192x256, C 64 200x320 képpont.
- Basic: Spectrum: többet tudó, de lassúbb Basic, mint a Commodore.
C 64 56 basic utasítás,
Spectrum 128 basic utasítás.

- Software: Játékprogramok mindkét géphez nagy mennyiségben hozzáférhető. A Spectrum-hoz ASSEMBLER, DISASSEMBLER fordítók könnyen szerezhető. Kompatibilis az Intel 8080-nal.

A C 64 speciális és gyengébb ASSEMBLER rendszerrel rendelkezik, de megfelelő kiegészítő eszközökkel a CP/M rendszerbe állítható. /Elég drága dolog! /

- Adatrögzítő perifériák: Spectrumhoz bármely kazettás magnetofon jó, illetve micro-drive kapható hozzá /+ interface 1 /
A C64 saját magnóval, vagy interface segítségével bármely magnóval dolgozik, illetve floppy disk csatlakoztatható.
- Nyomtatók: A Spectrumhoz interface 1 segítségével lehet nyomtatót kapcsolni, saját nyomtatóját pedig közvetlenül. A C64-hez külön interface nélkül lehet a megfelelő nyomtatókat csatlakoztatni.
- Joystick: Spectrumhoz interface 2-vel csatlakoztatható csak. A C64 2 db. beépített csatlakozóval rendelkezik.
- Karakterkészlet: A Spectrumnál könnyebben átírható, mint a C64-nél
- Irodalom: Spectrumhoz nagy mennyiségű, jól

elérhető, részletes irodalom van. A Commodore gépéhez kevesebb, nem mindig pontos irodalom kapható.

Végül egy Spectrum 48 és egy Commodore 64 tulajdonos közös véleménye:

Aki csak gépi kódban akar dolgozni, az Spectrumon tegye, aki csak játszani akar, az C64-et vegyen, s aki csak basic nyelven akar dolgozni, az bármelyik géppel jól jár. A Spectrum 16K vagy ZX 81-es gépeket kis memóriájuk miatt nem ajánljuk.

Rozgonyi László - Tóth József

Diplomaterv pályázat

A Gépipari Tudományos Egyesület Diplomaterv-pályázatot ír ki az 1985. évre is.

A pályázon a végzés előtt álló nappali tagos hallgatók vehetnek részt, akik tagjai a GTE-nek.

A pályázat követelményei:

I. Alaki követelmények:

1. A pályázat terjedelme nem haladhatja meg az 5 db. A/4 formátumú gépelt oldalt, és legfeljebb egy további ábraoldalt tartalmazhat.
2. A borítólapra fel kell írni:
 - a. Diplomaterv Pályázat 1985,
 - b. a pályázó nevét és a munka címét,
 - c. a diplomatervet kiíró vállalat, tan-szék nevét,
 - d. az ipari és egyetemi konzulensek nevét, beosztását,
 - e. a pályázó aláírását és állandó lakcí-mét.

3. A pályázatot a GTE Helyi Csoport titkárához, dr. Dajka Józsefhez /Járműgépészet Intézet/ két példányban kell eljuttatni, 1985. július 5-ig.

II. Tartalmi követelmények:

A pályázatban a diplomaterv lényegét kell összefoglalni, és rövid gazdasági értékelést adni a kidolgozott megoldás hasznosságára és használhatóságára még akkor is, ha az az eredeti munkában nem szerepelt.

Nem vehet részt a pályázon az, aki munkáját /diplomaterv/ a kiadott határidő után adta be, valamint az, aki a védés során diplomatervec nem kapott legalább jó /4/ osztályzatot.

A pályázat díjai:

I. díj	2500 Ft
II. díj	2000 Ft
III. díj	1500 Ft

A zsűri döntését 1985. szeptember 5-ig hozza meg. A pályadíjat a Diplomaosztó Ünnepegen adják át.

A PÉNZ

I.

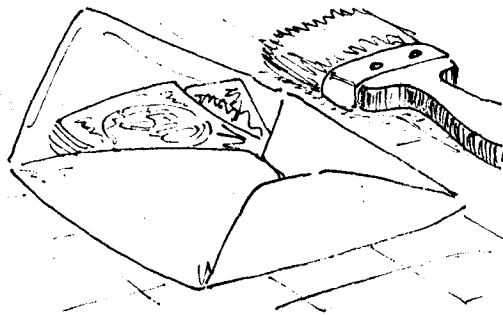
Orvos ismerősöm mesélte.

Egy festékes munkásruhába öltözött férfi jött be hozzá a kórházba. Felesége súlyos betegen feküdt benn.

- Ezt a borítékot szeretném átadni.
- Köszönöm, de itt az osztályon nem fogadjuk el.

A festékes ruhásnak ez rosszul eshetett, mert mérgesen válaszolt:

- Nehogy azt higgye, hogy szegényebb leszek. Többet keresek én egy nap, mint maga egy hónapban.

II.

A hentesnél állunk sorba. Elöttem egy láthatóan nyugdíjas külsejű bácsika. Éppen ő kerül sorra.

- Az ott főtt nyelv?
- Igen - válaszol a hentes lenéző hangon, de 190 Ft kilója.

-b-

Búcsú helyett

„Lehült a levegő, önök mindnyájan hosszú időt kivártak itt. Hadd köszönjem meg az előttem szólottak nevében is a türelmüket, köszönjem meg mindnyájuknak a bátorítást, amit a sokaságuk demonstrált! Mert a politikusok választhatnak: apatikussá, cinikusokká is tehetnek minket. Könnyűszerrel. Elérhetik azt, hogy megbénult népekkel számolhassanak világszerte, a fegyverdögvészbe és a fegyverek számára belenémultakkal. Mi nem akarjuk, hogy megbénítsanak! " /Idézet Henrich Böllnek az 1981. október 10-i bonni béketüntetésen mondott beszédéből./

BUSZKEDVELŐK, FIGYELEM (3)

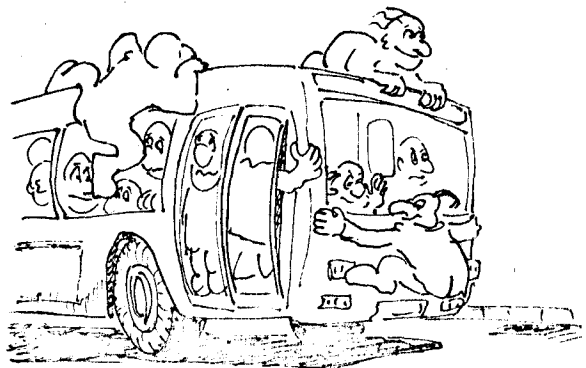
Ami elhangzott ígéreten valóban könnyelműnek bizonyult. A 415-ös Ikarus főkonstruktőrt sikerült nagy nehezen elcsípnem a Récsi-garázsban a múlt héten, de a kívánt beszállítás nem jött össze. Egyszerlen perce sem volt a MŰZSÉR olvasói számára és legközelebb csak a lapunkra utáni kedd jühetett volna szóba a riport céljára. Ő maga is sajnálta a dolgot, de nem volt mit tennem, belenyugodtam. Hogy végül mégsem kellett teljesen feladnom a beígért tudósítást, azt az új autóbuss fiatal sofőrjének, Solti Lászlónak köszönhetem.

Történt ugyanis, hogy egyik vasárnap a Várban sétáltam, s elhúzott mellett az új gép 16-os számot viselve. Leballagtam a Clark Ádám térre, s visszaútban megvártam. Természetesen többe volt, s bár már néhány 100 m-t utastam rajta a képriport alkalmával a garázsban, mégis izgatottan vártam, mi fog történni. Becsukódtak az ajtók, s az autóbuss elindult a Hunyadi János úton felfelé. A szokottnál sokkal csendesebb motorhang a „DAF kamionhangra” emlékeztetett. Számoltam az automata váltó gyengéd rántásait, a harmadiknál meglepődtem. A régi váltó két fokozata helyett hármat tudott kapcsolni /s plusz a „harmadik-direkt” fokozatot, megkerülve a hidraulikus kuplungot/, és mindegyiket végig is kapcsolta, alaposan letembelve, emelkedőn felfelé.

A következő megállónál előrenyomultam a vezetőálláshoz, s a Moszkva térig nem mozdultam el onnan. Bizony, volt min csodálkoznom. A rendkívül jó gyorsulás hatására a sebességmérő mutatója pillanatok alatt 70-en volt, ami nekem motort sejtet. Mindezzel jó úttartás és rugalmas párosult. A végállomáson aztán természetesen kérdést szűrttem szegény sofőr nyakába. A „buszkedvelés” hamar összemegítette minket, s így folytatódott a beálláskor is, a Moszkva tértől a garázsig, keresztül a városban.

- Miért pont téged szemeltek ki az új autóbuss kipróbálására?
- Szerencsém volt, s talán időben csöppentem a dolgok közepébe.
- Milyennek találod ezt az új gépet?
- Hegyedik napja járok vele. Vizsgáztatás, majd első nap a 30-as vonalán. Reggel a Keletinél a menetirányító azzal fogadott, hogy hátsz bolondok háza van. Tömegesen kérték rajta számon az új kocsit. A Híradó megtette ha-

tását. Beálltam a végállomásra harmadiknak. A két előző kocsi teljesen üresen ment el, míg az enyémmre száznál is többen préselődtek fel. Szerencsére kibírta a gép. Kicsé lemaradva értem ki Hegyérre, mert ha az előttem meglátó buszból meglátták, hogy jövök, a következő megállóban leszállt szinte mindenki, a további szűföldtünk. Roppant bosszantó, hogy

előttem üres kocsi van, te pedig kusztkódas. Így ment ez egész délelőtt. A második kör után be kellett állnom rövid időre, mert elvezett az olajbeöntő nyílásról a sapka. S mert a rézhír azonnal elindul, végül már balesetről beszéltek egyesek. Pedig az ég világos semmi baj nem volt, s mindenben vittem be délután kettőkor a kocsit. Az Ikarusosok izgatottan vártak, megünnepeltük az első napot, mert szerintük, ha egy kocsi az első nap megráskód-tatásait hibátlanul kibírja, akkor szerencsés szillagzat alatt született. Ma sem volt semmi sűrű vele, pedig már kora reggel óta járom vele a Várat. Az utasok pedig csak csodálkoznak. Rengetegen megkérdezték: Tessék mondani, ez milyen autóbuss? S ha azt feleltem, hogy ez az új Ikarus, hitetlenkedve csóválták fejüket: Mit mi ilyet is tudunk?

Közben lendületesen haladtunk a forgalomban.

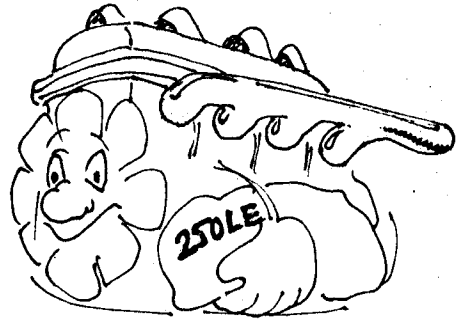
- Menetdinamikailag milyen a masina?
- Meglepődtem, annyira jó! Fantasztikus! Szomorú leszek, ha visszakerülök a 260-asra. Összemérhetetlen a két gép. A 260-assal járni munka, de ezt élvezet vezetni. Szinte alig várom, hogy kimenjek vele a vonalra. Nem igaz, hogy mit tud ez a gép! Majd figyelj csak! - s ezzel beállunk egy piros lámpához a külső sávba. A belsőben kis Polack. Piros-sárga, zöld. A fordulatszámérő meggyújt, a sebesség-

mutató vadul tűr felfelé. 35-nél enyhe rántás, a fordulót újra nő, s a kis Dolaki lemaradva szépen eltűnik a tükrőben. - Igen, kicsit rángat a váltó, mert még nincs pontosan beállítva. Egyébként ez egy új Prága-váltó, 3 + blokk fokozattal, s jól el is találták. De amin a kocsi igazán szeniális, az a fékrendszer. Egy teljesen új, ún. hidrofékot kapott a gép. Ezt a rendszert számítógéppel tervezték, s lényege a következő: a pedál megmozdulására kapcsolnak a féklámpák, majd továbbnyomva kapcsol a hidrofék vezérlője. Ennek hatására old a kuplung, és turbina-szerűen elkezdődni kezd az erőátviteli berendezésben a nyomtér-közeli folyadék, és ezen keresztül a hátsó kerekek. Még tovább nyomva fog be a kétkörös szervó-fékrendszer. Kiváló a fékhatás - mondja, s ezt demonstrálandó 60-mal robogunk a piros lámpa felé. - Ez hidrofék - szól, s kapaszkodnom kell, hogy állva tudjak maradni. - S ez a nem egészen teljes fékhatás - tükrőbe néz, majd belelép lábujjhegyvel a fékbe. A következő pillanatban már áll a busz, és megpróbálok magam levakarni a szélvédő belső oldaláról.

- Bonyűgöző! - nyugom. - Kérlek, mesélj még valamit a járműről!

- Ha már a futóműnél tartunk, az első híd BIAZ, a hátsó híd RÁBA gyártmányú, s a kerekeken Taurus, tömlő nélküli radiál gumik vannak, melyek szélesebbek és kisebb átmérőjűek a 260-as gumijainál. A kormánymű ebben a kocsiiban spanyol gyártmányú, 11 MPa szervónyomással, de a későbbiekben más kormánymű is kipróbálásra kerül. A tengelytáv valamivel kisebb, mint a 260-asé, viszont a teljes hossz 43,5 cm-rel több. Hogy mégis kisebb a fordulási kör átmérője, az a 67°-os kerékelfordulásnak tudható be.

A motor is teljesen új konstrukció: RÁBA 2356 típusjelű, módosított 12 l-es dieselmotor, 250 LE-vel, melyre 100000 km garancia van. Különleges motorolajat igényel ez a kísérleti példány, amely több literrel fogyaszt kevesebbet a régi motornál, s kevésbé szennyezi a levegőt. A hátsó tengely mögött, a padló alatt gondosan hangszigetelve helyezték el, ami a javítást is nagymértékben megkönnyíti. A levegőt a karosszéria bal hátsó végén, felül elhelyezett nyíláson szívja.

- Híre vagy még kíváncsi? - kérdezte, mert lassan beértünk a Récsei garázsba.

- Talán az utastérről néhány szót. Például az ülések maradnak?

- Nem. Ezek az ülések csupán azért kerültek a kocsiba, mert ez az a példány, amelyik a BIV-n kínálta magát a megrendelőknek, s ezért kerültek bele NSZK-beli „Vogel” márkájú ülések.

Az utastér ezen igazán fűtve lesz, erről az ún. sirokkó-berendezés gondoskodik. Elmaradt a tetőszellőztető ajtó, melyeket ventilátoros szellőzők helyettesítenek. Megszűnt a huzat, jobb a légáramlás.

Érdeemes megemlíteni az ajtókat, melyek alapjában egy gombbal nyithatók és zárhatóak. Csak az az ajtó nyílik ki, amelyiknél jeleztek leszállási szándékot. Kívülről nyomógombbal nyitható az utas által az az ajtó, ahol nem volt leszálló. Nem lehet semmit odacsukni, mert ha a csukódás közben 120km-nál nagyobb ellenállást érzél a mechanika, visszanyitja az ajtót. Nyitott ajtóval pedig nem lehet elindulni, mert befékeződik az első tengelyre ható rögzítőfék. A visszanyitó szerkezet és a külső nyitó gomb egyelőre még nem működik, a nyitás most a megszokott módon zajlik.

- Végszetül tudsz valamit mondani a további újdonságokkal kapcsolatban?

- Ez a kocsi 100000 km teljesítése után visszakerül az Itarushoz, s végrehajtják a típuson a szükséges módosítást. Az első szériát a BIV-hoz 1937-re várjuk.

A tavaszi BKV után kapni fogunk egy másik 415-ösöt, ami állítólag már még lesz egy kicsit, és kipróbálunk majd egy új fajta elektromos utastájékoztató berendezést is, valamint jön egy 281-es tolócsuklós mintapéldány is.

- Köszönjük a tájékoztatást, és balesetmentes buszozást kívánok. Sok sikert a 415-ösnek.

Mint kiderült, lesz még idén újdonság a Sövényi autóbuszközlekedés háza táján. Megpróbálom majd ezekről is tájékoztatni karunk hallgatóit, akiktől a vizsgaidőszak elején azszal búcsúom, hogy hiánytalanul találkozzunk: szeptemberben, legyen időnk kiszaladni az ideai tavaszi vásárra, ahol az Ikarus hét új buszt mutat majd be /többek között a 435-ös csuklóst, s a két említett BKV kocsit is/. s még sok minden egyébre is. Kellemes nyarat kívánok minden buszkezdelőnek és közlekedőnek!!!

Sebestyén István

KB jelenti

Az új KB első döntéseinek egyike: A leköszönt titkár, Mészáros László hároméves lelkes és eredményes munkájáért megkapta a KB legnagyobb elismerését, a „LANDLER KOLLÉGIUMÉRT” emléklap-kettel.

Ezt az emléklap-kettel a KB az ideai küldött-gyűlésen osztotta ki először. Az érem alapításának két kritériuma van:

- Egy évben maximum öten kaphatják meg.
- Azok részére, akik kollégiumért végzett munkájuk elismeréséül megkapták ezt a plakett-et, két évenként az akkori KB egy „Emlék-est”-et rendez.

Figyelem!

KIPUFOGÓ

'85

MEGJELENT!

MEGJELENT!

VIDÁM BALLAGÓ MAGAZIN

nocsak !

De jó cikki- és milyen igaz - állapítom meg az Esti Hírlap böngészése közben. Csupa „csak” - valóban csak ennyiből állnánk? Nézzük csak: Érettségi után:

Bár csak felvennének az egyetemre! Majd csak összehozom azt az írásbelit. Csak behívjanak szóbelizni! Már nem is érdekel, csak lenne vége. No nézd csak, felvettek!

Csak ne lennék alkalmas! A fene egye meg, csak behívtak. Csak nehogy a tankosokhoz kerüljek! Csak rendes legyen a századpk. Csak ezt megússzam, meg ezt, meg még ezt! Már csak 100 nap, csak 50, már csak 5,4,3,2,1 és vége - de nem a „csak”-oknak!

Csak hogy végre egyetemen vagyok! Csak ne lenne ilyen lerongyolódott ez a kollégiumi szoba! Csak járna ide több lány! Csak ne tűnnek annyira jótanáccsal tele a fejem! Csak sikerüljön az első ZH-m! Csak tudnám, hol van a K.II.32! Csak ne kéne ennyit tanulni! Csak még ezt át-nézem. Csak túl lennék már rajta! - túl vagyok.

Később:

Csak jó buli legyen ma az E-ben! Csak bejöjné az a nő - csak lekopna már az a nő! Csak tudnám, mindezt miért tanuljuk? Csak sejtem, hol lesz az óra. Csak foglalnának valami jó helyet! Csak nem gépelemekből írunk ma ZH-t? Csak öt házit kell megcsinálnom. Már csak négyet, már csak 3 nap, már csak 1 nap van hátra. Csak ne lennék ilyen álmos! Csak egyszer láttam volna ezt a tanárt! Csak lesz egy okos, aki elmagyarázza. Csak ebbe bele ne kérdezzenek. Csak négyest kaptál?

A végén:

Csak tudnám, micsin a diplomamunkám! Csak neki kéne már kezdeni. Tegnap csak két oldalt írtam, ma már tizet, holnapra csak ötven oldal marad. Csak most segíts meg Isten! Csak talállok valami nyugis munkahelyet. Csak ne kellene már dolgozni!

És persze közben:

Csak kijussak a termelési gyakorlatra - csak megússzam a termelési gyakorlatot! Csak nehogy valami funkciót szőzzanak rám - stb. stb.

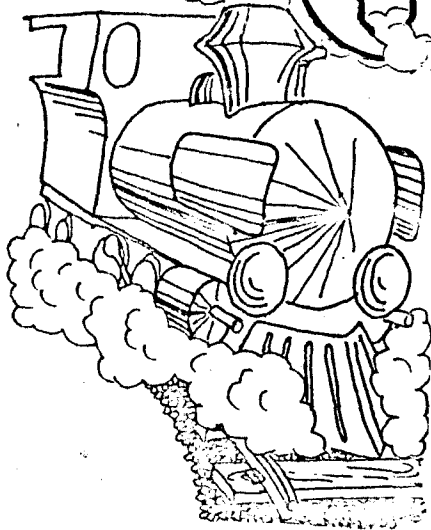
És néhány év múlva:

Mesélnék én neked az egyetemi évekről, csak...

Még jó, hogy nem CSAK ilyenek vagyunk!

- KL -

FARADT GŐZHÍR

RÖVIDEN

Május 14-én kedden 13.00-kor adják át Bp. Nyugati Pályaudvaron a MÁV 3 korabeli felújított gőzmozdonyát, melyek ettől a nyártól kezdve a „nosztalgia” szerelvényeket vontatni fogják. Az átadott mozdonyokról néhány szó:

1. A MÁV III. osztályú, 269 pályaszámú mozdonyt most újra eredeti, 1874 és 1891 közötti pályaszámával tündököl a szó szoros értelmében, ugyanis a felújítása alkalmából a régi típusú, rézből öntött pályaszámokat helyezték el rajta. A mozdonyt 1874-ben /1144-es gyártási számmal/ a Sigl mozdonygyár Wiener Neustadtból szállította a Magyar Középponti

Vasút megrendelésére, a Hatvan-Somoskőújfalu fővonalra, mely 1868-ban a MÁV első vasútvonala volt. A mozdony C tengelyelrendezésű, 1891 és 1911 között III. oszt. 2095, 1911-től Hatvanban történt kiállításáig pedig a 335.095-ös pályaszámot viselte.

2. A Budapest-Pécsi Vasút 12 pályaszámú mozdonyát a Florinsdorfi Wöhler mozdonygyár szállította a megrendelő részére 1882-ben, a vasút 1883 évi megnyitásához /gyártási száma 739/ A vasút államosítása után a MÁV III. oszt. 3042 pályaszámot, majd 1911-től a 341.012 pályaszámot viselte. 1959-ben a MÁV eladta a mozdonyt a Sárvári Cukorgyárnak. Innen került vissza a MÁV-hoz 1982-ben. Ez a mozdony vontatta 1983-ban a Budapest-Pécsi vonal átadásának 100. évfordulója alkalmából indított különvonatot Pécs és Dombóvár között. Tengelyelrendezése C.

3. A 275.034 /korábban 22.034/ pályaszámú mozdony /5018-as gyártási számmal/ 1929-ben készült a MÁVAG-ban, kis tengelynyomású ún. motorpótló mozdonyként. A mozdony mellékvonalakon teljesített szolgálatot. Tengelyelrendezése 1B1, maximális sebessége 70 km/óra. A vontatott kocsikról ezúttal -szégyenérzet-től áthatva- hallgatunk.

- Lovász György -

Micsoda véletlen

Elfut a zsúfolt villamos a Blaha Lujza térre. Az embermassza türelmetlenül keres helyet a feljutásra. Végre tovább indulunk, s egy pillanatra elvonja figyelmünket az utazás kényelmetlenségeiről a vezető kellemes, udvarias hangja:

- Jó napot kívánok! A Nemzetközi Nőnap alkalmából sok szeretettel köszöntöm minden kedves hölgy utasunkat!

Már a meghatottság könnyei szöknének a szemekbe, amikor az iménti hang - a sors iróniájából - a következőkre hívja fel a figyelmet:

- A Rákóczi tér következik!

Az arcokon látszik, hogy sikerült a két mondatot logikailag összefüggésbe hozniuk. Van, aki kaján vigyorral, és van, aki rosszaló fejcsoválással fogadja a véletlen ilyen pimész játékát. Aztán valaki cinikusan summázza az elhangzottakat:

- Ime, nőtársadalmunk kilátásai!

- fz -

Allás

A Szövetkezeti Szolgáltató és Szállítási Vállalat nyári munkalehetőséget kínál C-E jogszínterrel rendelkező hallgatóknak.

Érd.: 135-404 Meszes Aranka

HOGY VAGY?

Napok óta foglalkoztat egy kérdés: Vajon milyen lehet az, amikor hosszú évek kemény munkája után valaki befejez valamit? Leteszli ugyan a komoly felelősség terheit, de nem nehéz-e mégis? Különösen akkor, ha szívvel-lélekkel csinálta azt, amit csinált. Nekem biztosan hiányozna. S biztosan így van ezzel Zsolt is. Stukovenky Zsolt, aki nem régen adta át másnak kari KISZ-titkári funkcióját. Vele beszélgetek most erről.

- Hogy vagy?

- Köszönöm. jól.

- Úgy értem, hogyan érzed magad, mint nyugdíjas kari KISZ-titkár?

- Köszönöm, így is jól. De azért a jó közérzetemnek nem a megkönnyebbülés az oka. hanem éppen ellenkezőleg az, hogy úgy érzem, alapvetően ma is ugyanazt csinálom, mint két héttel ezelőtt kari KISZ-titkárként. Ha én vagyok a kari pártvezetőség ifjúsági felelőse, és így ugyanabban a környezetben, ugyanazokért a célokért dolgozhatok, mint eddig. Természetesen azért vannak különbségek. De ezek döntően az ülésnek, értekezletek számának csökkenésében, és így a szakmára, a családomra fordítható idő növekedésében jelentkeznek.

- Két olyan tény is kapcsolódik hozzád, amely leg-nek számít a karon: Tudomásom szerint még soha hosszabb ideig senki sem volt még kari KISZ-titkár, és rajtad kívül még senki sem kapta meg a karon a KISZ legmagasabb kitüntetését, a KISZ Érdemérmét.

- Azt a négy év titkárságot illeti, az egyetem szinten is igen ritka. Igazából az ilyen hosszú idő sem a szervezetnek, sem az egyénnek nem hasznos egyértelműen. A szervezetben eltöltött három-négy év után a felhalmozott tapasztalat, a megszerzett tudás, a biztosabb fellépés könnyen lehet gátja egy testületben a vitáknak, belefoglalhatja az embereket az új gondolatokat. Természetesen ez a személytől is függ. Én igyekeztem ezekre a problémákra mindig odafigyelni, persze igazán csak mások tudják megmondani, hogy milyen eredménnyel sikerült. Az egyéni pe-

dig - jelen esetben nekem - a kari KISZ-titkársággal, az EB tagsággal, pontosabban az ehhez kapcsolódó lelkiismeretes munkavégéssel járó leterhelés könnyen mehet, és bizony megy is a szakmai munka, a családi élet rovására. S ez az állapot hosszú időn át nem tartható fenn, hisz közben a tanszékvezető és a feleség elvárásainak is meg kell felelni, még ha az én esetemben mindkét helyen segítő is a hozzáállás.

A KISZ Érdemérméről csak annyit, hogy nagyon örültem neki, és nagy megtiszteltetésnek tartottam, annál is inkább, mert ebből a kitüntetésből az egyetemi, főiskolai rétegben évente maximum tízet ítélnek oda. Ha valaki megkérdezné, hogy miért kaptam, nem tudnék rá pontos, szabatos választ adni, mindenesetre remélem, nem a szolgálati időmért.

- 1981. januárjától voltál kari titkár. Akkor a kar mostani hallgatóinak nagy része még gimnazista vagy katona volt. Milyen volt a KISZ helyzete akkor, amikor te elkezdted?

- Erre sem lesz könnyű egy mondatban válaszolni. Az az időszak a KISZ X. kongresszusára való készülés időszaka, és így a politikaalakítás időszaka is volt. Ekkor már keményen éreztük a zsebünkön az ország gazdasági helyzetének romlását, és a KISZ-ben 1978 óta folytatott politika tarthatatlanságát. Ebben az időszakban a kar az állandó költözködés állapotában volt. A Mária utcai kollégium is költözködés előtt állt, ami ellen az ott lakó kollégisták minden követ megmozgattak, mert nem akartak egy lerobbant kollégiumba költözni, nem akartak együtt élni két-három évig a felújításból rájuk szakadó állapotokkal. A kari KISZ is nehéz helyzetben volt egy jóindulatú, javító szándékú, de utólag egyértelműen hibásnak minősíthető szervezeti lépés, a tanulóküri alapszervezetek szakonkénti alapszervezetekké történő összevonása miatt. Ez az intézkedés az akkori kétfűszakos oktatás és a tanteremhiány alakította kedvezőtlen órarend miatt azt eredményezte, hogy az addig is döbögve

működő szervezetek teljesen leálltak, az akkori értelemben vett KISZ-élet a nulla szinthez küszködött. Az eddig elmondottakkal csak érinteltetni szerettem volna a helyzetet, de remélem, bővebb felsorolás nélkül is látható, amit mi akkor gondoltunk, hogy a kiutat csak egy új célrendszer, egy új politikából következő program kialakításával találhatjuk meg. Az új politika /szakmapolitika/ keretében felvállaltuk a hallgatói érdekek feltárását, érvényesítését, és olyan új, de kézzelfogható célrendszert tűztünk magunk elé, amely mind az egyének, mind a társadalomnak megítélésünk szerint hosszútávú érdeke. A cselekvő részvételt a szocialista műszaki értelmiségivé válás folyamatában, mint célt, a mai napig is vállaljuk. Úgy gondoltuk akkor, hogy az érdekvérvényesítésre alapozott politika alkalmas lesz arra, hogy új tömegbázisra tegyünk szert, és így újítsuk meg a KISZ szervezetet. Ha na valaki megkérdezi, hogy ez sikerült-e, erre azt kell felelnem, hogy nem. De a politika sikeres volt, mert összességben szinten tudtunk maradni - a legtöbb feladatoknál KISZ szervezettel szemben -, és a szervezet tekintélye, befolyása pedig növekedett.

A fenti politikának tulajdonképpen lefordításra, a "napi fogyasztásra" való alkalmasságát a Mit Képviseljük program, amelyet párás vita /24 hozzászóló/ után fogadott el az 1981-es kari küldöttgyűlés.

- Milyen a szívedhez nőtt az elmúlt négy év. Mit tartasz a legnagyobb eredményednek?

- Inkább többes számot használnék, hisz itt mindig csapatmunka folyt, a siker és a kudarc együttes érdem vagy felelősség. Személy szerint három eredményünket említeném meg.

Az egyik, hogy sikerült olyan értékrendet képviselnünk, közvetítenünk, amely érték-ként állítja a társadalom elé az alkotó műszaki értelmiséget, a közéleti, közösségi tevékenységet, amely szerint helye van az önszervező csoportoknak, kezdeményezéseknek közéletünkben, amelynek fontos eleme a demokrácia, a nyilvánosság.

A másik, hogy sikerült a KISZ vezetőknek

egy, ma még nem túl széles körben újított szemléletet kialakítani. Megtanultunk ifjúságpolitika szintjén új dimenziókban gondolkodni. Kiléptünk abból az ördögi körből,

hogy a társadalmi változások hatásait csak a KISZ szervezet eszközeivel, és annak keretén belül próbáljuk kompenzálni. Az utóbbi évek tapasztalata egyértelműen bizonyítja, hogy többnyire ez nem sikerült.

Ma úgy gondoljuk, hogy az ifjúságpolitika legfontosabb feladata és a társadalom alapvető érdeke az ifjúság zökkenőmentes átvezetése a felnőtt társadalomba. Ebben strukturáltabb ifjúsági intézményrendszer, strukturáltabb, az önszervezésre, az önkormányzatokra jobban épülő, a társadalom változásaihoz rugalmasan alkalmazkodni tudó ifjúsági mozgalom szükséges. Egy ilyen ifjúsági mozgalom kialakítását tűztük zászlónkra, ebben próbáljuk megfogalmazni a KISZ új szerepét. A harmadik egy kicsit földhözragadtabbnak tűnik, de fontossága nem kisebb az előző kettőnél. Hagyomány-programjainkról van szó, amelyekkel a karhoz, az egyetemhez való kötődést, mozgalmi jellegűnk erőbítését szeretnénk volna elérni, és végül, de nem utolsósorban értelmes, a természetes hallgatói vidámságra, leleményességre építő, sok embert megmozgató feladatot adni. Ide tartozik a ballagóból, a vidám ballagás sok éves szünet utáni felújítása. A Kipufogó magazin megteremtése, és folyamatos, száz oldal terjedelmű fölötti megjelentetése. Ezt egyébként ma az egyetem legjobb ilyen jellegű újságának tartják. Szintén itt kell még megemlíteni a Kari Napok rendezvénysorozatát, melynek népszerűségét, sikerét senkinek sem kell bizonygatni, és mind a kialakítása, mind az első megszervezése a négy évvel ezelőtti kari KISZ vezetőség érdeme.

- Nagyon gyorsan abbahagytad a felsorolást, ezt még én is tudnám folytatni: képviselői rendszer, oktatók hallgatói véleményezésének rendszere, a kar és a KISZ közötti együttműködési megállapodás, kollégiumi nevelési terv, stb. stb. Kár, hogy az időnk véges, még rengeteg érdekes dologról beszélgethetnénk. De ami késik, nem múlik. Köszönöm a beszélgetést, és örülök neki, hogy tényleg jól vagy.

Kisai

.. és végül

Elérkeztünk a KÖZHÍR XX. félévének utolsó számához. Hogy kinek mi jut róla az eszébe? Biztos sokan a vizsgaidőszakkal vagytok elfoglalva, esetleg már az azt követő nyári programjaitokat szervezitek. Nekem a fentiekről egészen más gondolat jutott az eszembe. Támadt egy merész ötletem: megpróbálom értékelni a segítségetekkel, véleményetekkel az újságot, megkísérlek hasznos tanácsokat gyűjteni a jövőt illetően. Mennyire lett ez sikeres? Ime a vélemények:

- Egy srác borotválkozás közben: „Épp tőlem kérdezed, elolvasom, ha belebotlok, de most hagyj borotválkozni”.

- Az adottságokhoz képest meg vagyok elégedve. Dícséret illeti az írógárdát, akik korlátozott anyagi lehetőségek között csupán lelkesedésből dolgoznak.

- Nem akarom bántani a KÖZHÍR-t, de azt kifogásolom, hogy válogatás nélkül szinte mindent leközöl.

- Érdekesnek találtam a kollégiumi tanárokkal készített riportokat. Jónak tartanám az irodalmi sarok bővítését. Örülnék leírt elmesett pillanatképeknek, és a kar irodalom iránt fogékonyabb hallgatói írásait is szívesen olvasnám. A már említett irodalmi sarkot rendszeres rovattá tenném, és minimum egy oldalt szánnék rá.

- Nagyon jónak találtam a heti programajánlatokat, de ezek sajnos az utóbbi számokból elmaradtak / a gépészek készítették, de ebben az évben megszűnt - szerk./. Szívesen látnám újra a következő félévben.

- Te, nézd, néhány tankörbe alig jut el a KÖZHÍR. Sajnos a miénk is ezekhez tartozik. Ezt a láncszemet kellene egy kicsit jobban megszervezni, hiszen aki igényelné, az is csak nagy nehezen tudja ilyen körülmények között megszerezni.

- Szívesen olvasnám az újságban az oktatók egy-egy humorosabb írását is./ Mi is!/ Egy

„Oktatóink írják” sarok segíthetne bennünket abban, hogy hozzánk közelebb kerüljenek, s róluk átfogóbb képet alakíthassunk ki.

- Szerintem a karok lapjai közül a jobbak közé tartozik. Nem véletlen, hogy a Jövő Mérnöke gyakran ad olyan cikkeket, amelyek korábban már a KÖZHÍR-ben megjelentek.

-Mazzi-

A fenti véleményekből is látszik, hogy az újság megítélése sokszínű és sokrétű. Van, aki szereti és van aki nem, egyeseknek ez tetszik, másoknak az nem - s gondolom ez így is természetes. Kritikus szemmel vizsgálva lapunkat, megállapíthatjuk, hogy színvonala az előző félévihez képest csökkent. Kevesebb volt a kari problémákkal behatóan foglalkozó cikkek száma, az oktatóktól és a „külsős” hallgatóktól is egyre ritkábban érkezik anyag. Sok számunk krónikus anyagihiánnyal küszködve készült el, s ez érződött is rajtuk / a mostanin ez szerencsére egyáltalán nem látszik/. Bízunk benne, hogy a dialektika törvényei alapján ezt a hullámvölgyet ismét fellendülés követi. Persze ezt mi sem várjuk tétlenül. Ennek reményében búcsúzzunk most minden kedves olvasónktól, és kívánunk kellemes nyarat!

Végül álljon itt azok neve, akik ugyan most elballagnak, de reméljük nevük még jónéhányszor előfordul majd az impresszumban vagy cikkeink alatt:

Pásztor Csilla
Szabó Judit
Zelena Ferenc
Köncz István
Szűcs Sándor
Nagy Vilmos
Török István

Kiadja a BME és a Közlekedésmérnöki Kar KISZ szervezete

Felolós kiadó : Kiss Péter
Felolós szerkesztő: Kelemen László
Főszerkesztő : Nauner Csaba

Készítették: Pásztor Csilla, Petykó Csilla, Bori
Gáldi György, Tóth János, Fábrián Zoltán,
Bay László, Zelena Ferenc,
Itt evett Illés úr is

Itt dolgozott meg Genczer Jutha is vasárnap dé.
ha meg a Szei! ha meg meg a Kárpáti Imi is!!
a Tóthól nem is beszélve!